

[Niels Ravn.]

er vi altså ikke mere selvforsynende. For hvede går de ned fra 72.000 til 66.000 ha for vinterhvedens vedkommende plus et ukendt antal ha for vårhvedens vedkommende. For hveden har vi lov til at sige, at dér er vi fortsat stort set selvforsynende; men hvis faldet i arealerne fortsætter, må vi komme i den situation ikke at være det mere.

Jeg vil gerne, når jeg nu har talt om disse lovforslag, lige indskyde lidt om et problem, som ikke nævnes her, men som alligevel har nær relation til det, vi her behandler, hvor det drejer sig om at stille statspenge til rådighed for dansk landbrug. I det konservative folkeparti har vi altid haft den opfattelse, at når vi er i den situation, at man nødvendigvis må stille statsmidler til rådighed for et erhverv, er det urimeligt forlods at tappe dette erhverv for et eller andet beløb. Jeg tænker her naturligvis på ejendomsskatterne. Vi er tilfreds med, at de amtskommunale ejendomsskatter bliver reduceret, men vi havde gerne set, at der i det mindste også var blevet lagt loft over de sognekommunale grundskatter for landbrugsjordens vedkommende. Vi ved, at der ikke er politisk flertal her i salen for noget sådant, og det må vi affinde os med. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at give udtryk for, at vi i det konservative folkeparti stærkt beklager, at noget sådant ikke er tilfældet. Det er ikke en ny tanke, vi her fremfører, men jeg vil gerne alligevel have lov at understrege, at vi stadig har denne opfattelse i behold.

Så er der foderstovlovsforslaget, som vi fra det konservative folkepartis side kan anbefale. Vi finder det rimeligt, at man nu også for de sidste to husdyrarters vedkommende, nemlig kvæg og får, får mulighed for at kunne blande proteinstof fremgået af grøn-foderpiller i kraftfoderet, naturligvis under foderstofkontrollens opsyn, hvilket ifølge bemærkningerne skal være tilfældet. Vi mener, at vi derved måske kan fremme avlen af disse proteinrige fodermidler, der er et kærkomment indslag i sædskiftet, så at vi måske kan få lidt mindre kornarealer og endelig også derved kan spare valuta.

Så er der endelig lovforslaget om afsætning af dansk frugt og gartneriprodukter. Gartnerierhvervet er i den samme beklage-

lige situation som landbruget: man møder afspærringsforanstaltninger og har i kraft heraf svært ved at klare dels udbygningen og moderniseringen af erhvervet, dels afsætningsproblemerne. Derfor kan vi tiltræde, at man fortsat stiller 5 mill. kr. til rådighed til lån til rationalisering af virksomhederne, således at de derved kan blive mere konkurrencedygtige. Vi kan også tiltræde, at man stiller de 1,8 mill. kr. til rådighed til fremme af afsætningen af frugt såvel som de 2,7 mill. kr. til fremme af udførsel af gartneriprodukter. Det er en beskednen forøgelse af beløbene i forhold til tidligere, så vidt jeg kan se omkring ved 1 mill. kr. Vi kan fra det konservative folkepartis side tiltræde denne forhøjelse.

I øvrigt har det konservative folkeparti altid været villigt til at støtte erhverv, som uden egen skyld var kommet i vanskeligheder, og denne indstilling har vi fortsat i behold. Den har vi lagt for dagen derved; at vi gang på gang har støttet lignende lovforslag, når de har været fremsat også af tidligere regeringer, og vi gør det også gerne denne gang. Måske gør vi det særlig gerne denne gang, fordi der i lovforslagene er et udtryk for lidt mere fremtidsperspektiv end tidligere, således at der åbnes mulighed for, at vi kan få en mere langsigtet landbrugs-politik udformet under hensyntagen til forholdene såvel hjemme som ude, så godt som vi nu kan bedømme dem, med det sigte på ny at gøre dansk landbrug til et selvhjulpent og attraktivt erhverv under skyldig hensyntagen til samfundøkonomien.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale lovforslagene til en velvillig behandling.

Niels Eriksen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om de to afsætningslovforslag, og hr. Jens Chr. Christensen vil sige lidt om forslagene om kornloven og foderstoffloven.

Der har hidtil i folketinget været bred tilslutning til den støttelovgivning, som de siddende regeringer har forhandlet sig til enighed med landbruget om. Det har der været, fordi det store flertal her i salen altid har erkendt, at landbruget er helt uden skyld i den fortvivlede markedssituation for landbrugseksporten. Derfor har landbruget krav på en rimelig støtte. Jeg beklager meget, at der denne gang ikke har kunnet